

B.15080.

Spetsiaalne fond

ENGV
Spetsiaalne Fond
Saarimäe kool

SP 2688

Kooli elu.

Õpilaspere esinduse koosseis.

I prog.: Tiiu Liik ja Evi Tähiste; II prog.: Karin Juhani ja Evi Krass; III prog.: Endla Rästa ja Eva Paris; IV prog.: Ese Ratassepp ja Asta Pedius; V prog.: Helene Rästa ja Juta Adamson; Ia reaalk.: Helga Mõtus ja Laine Ostra; Ib reaalk.: Lehte Aruella ja Osvalda Roots; Iia reaalk.: Valentine Siider ja Ilve Pill; Iib reaalk.: Linda Lilleorg ja Aino Piir; III reaalk.: Mia Ariko ja Hilja Kangro; I g.: Luule Rägo ja Lehte Gärtner; II g.: Vilma Lill ja Virve Liik.

Õpilaspere Esinduse koosolekud ja Esinduse tegevus.

Esindus on pidanud käesoleval õppeaastal kolm koosolekut. Avakoosolekul, mis peeti 13. sept., valiti Õpilaspere Esinduse juhatus. Juhatusse pääsesid: V. Lill (II g.), L. Rägo (I g.), J. Adamson (V pg.), H. Rästa (V pg.) ja M. Ariko (III r.).

Ametid jagati järgmiselt: juhataja — V. Lill, juhataja abi — J. Adamson, sekretär — L. Rägo, sekretäri I abi — M. Ariko, sekretäri II abi — H. Rästa.

Teisel koosolekul 16. sept. esitati Õpilaspere vanema kandidaadid ja valiti valimiskomisjon, kes teostas Õpilaspere vanema valimised.

Kolmandal koosolekul tõsteti üles põhikirja muutmise küsimus. Muutmiskomisjoni valiti L. Kallak (II g.), H. Rästa (V pg.) ja M. Antik (II g.). Edasi oli „TTG“ toimetuse ja Õpilaspere valitsuse koosseisu kinnitamine.

Õpilaspere juhatuses koosseis.

Õpilaspere juhatuses koosseis on järgmine: Õpilaspere vanema abi — Marta Antik (II g.), ringide juht — Aino Sild (II g.), korravalvur — Hilja Raidal (II g.), haridusjuht — Laine Kallak (II g.), laekur — Aate Mägi (I g.) ja sekretär — Luule Rägo (I g.).

„TTG“ toimetuse ja talituse koosseis ja ülesanded.

K. Raud — pea- ja vastutav toimetaja; A. Raielo — tema abi; V. Käpa — talituse juht, majandusliku ala hool-

daja; J. Hirsch — kunstiline nõuandja; L. Pullerits (II g.) — tegevtoimetaja, juhtkirjade, artiklite ja kirjandusliku osa toimetaja vanemais klassides; A. Mägi veste- ja memuaaride osa toimet, vanem. kl., pea-ekspediitor; H. Parmson (V prog.) — kooliteadete toimetaja; T. Kudeviita (IV prog.) — ilukirjanduse- ja vesteosa toimetaja nooremais klassis; L. Laursoo (IIa r.) — kooliteadete toimetaja; H. Imelik — illustratsioonide-osa toimetaja ja ilukirjanduse-osa toimetaja abi nooremais klassis; N. Eichenbaum — illustratsioonide-osa toimetaja abi ja ekspediitori abi.

Kooli avaaktus.

Aktus algas 29. augustil k. 9 hommikul ühiskoraali ja palvega usuõp. J. Kimmel'ilt. Järgnes kõne dir. J. Adamson'ilt, milles tervitati kõiki õpilasi ja õpetajaid uue õppeaasta algul. Esitati ka mõned andmed kooli koosseisu kohta.

Siis läksid õpilased nendele määratud koduklassidesse, kus oli klassijuhatajatund. Tunnis valiti enamasti klasside omavalitsused ja tutvuti koolikorraga. Sellele tunnile teisi ei järgnenud.

TIIP ja TIIR abiturientide lõpumärkide saamine.

Laupäeval, 8. okt. 3. ja 4. tunni ajal said ajaloo-klassis TIIP ja TIIR abiturientid lõpumärgid. Peale abiturientide olid kohal dir. J. Adamson, insp. S. Pruuden, klassijuhatajad A. Miller ja A. Soll (III r. klassi juhataja E. Merits' asetäitjana), samuti IV prog. ja II reaalk. kl. esindajad.

Avasõna ütles dir. J. Adamson, millele järgnes märkide kätteandmine. Üteldi tervitust pr. Miller'ilt ja V prog. klassivanemalt H. Rästa'lt. Lõppsõna ütles jälle dir. J. Adamson.

Järgnes pildistamine saalis ja õhtul kahe klassi abiturientide ühisel korraldusel teelaud.

Kaanel: moment kooli lõppaktusest 1938. a. kevadel.

TARTU II GÜMNAASIUMI,
TARTU II PROGÜMNAASIIUMI JA TARTU II REAALKOOLI HÄÄLEKANDJA

Nr. 1.

18. oktoober 1938.

XI aastakäik.

Väljaandja: Tartu II Gümnaasium. Pea- ja vastutav toimetaja K. Raud, abi A. Raielo. Tegevtoimetaja: L. Pullerits. Toimetuse liikmed: N. Eichenbaum, H. Imelik, T. Kudeviita, L. Laursoo, A. Mägi, H. Parmson. Kunstiline nõuandja: J. Hirsch. Talituse juhataja: V. Käpa. „TTG” ilmub 8 korda õppeaastas, alates oktoobrist igal õppekuul. Tellimishind aastatelliijaile 20 s. number, kuutelliijaile 25 s. number.

Uut „TTG” aastakäiku alates.

„TTG” algab käesoleva numbri-ga oma XI aastakäiku. Ometi ei ole „TTG” veel 10 aastat vana. Alles 14. novembril s. a. võib ta oma 10 aasta olemasolu tähtpäeva pühitseda, mida ta tahabki teha, andes välja sel puhul „TTG” juubelinumbri.

Pole seepärast veel aeg teha tagasivaadet „TTG” 10 aasta püüdlustele ja nende tagajärgedele, on veel vara meenutada neid, kes oma ridadega on täitnud 10 aasta jooksul „TTG” veerud, pole saabunud veel juubelijutu moment.

Uut aastakäiku alates märgime vaid seda, et „TTG” tunneb end küllalt tugevana jätkata oma ülesandeid kokkukõlas 10 aasta kestes

väljakujunenud traditsioonidega. Seejuures ei jäta ta unarusse uusi ajavaimuga seoses olevaid ideid ja katsub neid rakendada niipalju kui võimalik oma lehekülgedel.

Kuigi „TTG” kaastöölise pere alatasa vaheldub, kuna väljakujunenud abijõud üha lahkuvad kooli sfääridest abiturientide näol, ei pidurda see „TTG” tööd. Uued jõud astuvad asemele ja kannavad ajakirja oma õlgadel edasi. Jääb vaid soovida, et võimalised talendid ei hoiaks endid saladuses, vaid astuksid ajakirja kaastöölise lähemasse ringi. Selles ringis valitseb soe sõprus ja üksteisest arusaamine, selles ringis on hea olla. Endale võetud kohustusi täidetakse

siin heameelega ja ühised sihid aina tiivustavad asjaosalisi uutele algatustele ja kohustustele.

„TTG“ tellijaskond on näidanud aasta-aastalt arvulist tõusu-tendentsi. Toimetus jääb lootma, et käesoleval aastal, mil „TTG“ pühitseb oma juubelit, paisub tellijate hulk rekordiliseks. Mida rohkem „TTG-d“ tellitakse, seda rohkem võib ta pakkuda, eriti trükitehniliselt ja illustratsioonidelt. Peaks olema tõenäone, et toimetus oma lootustes ei pettu.

Koolijuhatause ja õpetajaspere õilsaks südameasjaks on olnud ikka „TTG“. Nemad on soovinud „TTG-le“ pidevalt ainult head ja nemad näeksid meelsasti „TTG“ üha tõhusamat tõusu. Olgu tervitatud ja tänatud nad selle heasoovlikkuse eest!

Õpilaspere valitsus on alati suh-

tunud ja suhtub praegugi samuti innukalt „TTG-sse“ ja pakub kõigi ta võimuses olevate vahenditega „TTG-le“ oma abi. „TTG“ on samuti Õpilaspere valitsuse kui toimetuse mure- ja rõõmulapseks. Tänu temalegi selle sooja armastuse ja poolehoidu eest!

Lõppeks pole kogu õpilaspereki küll vist ühtegi, kellele „TTG“ oleks pinnaks silmas. Iga „TTG“ number on teretunud, koguni endised aastakäigud on mõnusaks ajaviiteks ja lugemismaterjaliks. On heameel kõike seda näha ja sellest rahulolu tunda.

Nii ei ole toimetusel põhjust teisi, kui erilise innuga uue aastakäigu toimetamisele asuda. Saagu see aastakäik parem eelnevaist aastakäigest!

Tartus, oktoobris 1938.

„TTG“ peatoimetaja.

Luuletusi.

Sügislaul.

**Targu läbi värvivase
sügis läheneb.**

**Kuldseid lehti kurval kasel
aina väheneb.**

**Linnulaulu rõõmus kära
ammu kurvaks jäänd.**

**Päikesegi helkjas sära
kahvatuma löönd.**

**Päevad jahedad ja märjad,
kõikjal uduloor.**

**Puude kroones leinapärjad,
norgus vana, noor.**

**Langeb hõbedasi piisku
koltund rohule.**

**Suvi, sügis heitmas liisku —
võit jääb kummale?**

Unetul õhtul.

Mu läheduses nagu laulaks keegi murelaulu,
just nagu nutaks viiul kurba viit,
just nagu hõljuksid siin õrnad helid,
mu südame kui ära viiksid siit.

Mu ümber pimedus ja vaikus on nii rõhuv
ja viiul just kui nutab üha kurvemalt.
On vaikus muidu ikka minu hinge paeluv,
kuid mõjub nüüd kui mürk nii surmavalt.

Ma hilju, kõigist märkamata voodist tõusen
ja tasakesi akna juurde läen.
Ja öös nii pimedas ja peletavalt õudses
ma kogusid ja varje uitmas näen.

Ja siis kui unelmais taas voodi poetun,
pea upub padjasse nii valgesse,
ja viimaks ometi ma unne vajun,
ta raske sõmer langeb minu paigele.

28. VI — 2. VII 1938.

L. S.

Vihmatilgad.

Mu akna taga vihma sahistab —
tilk tilga järel vastu klaasi sajab.
Ja kustki üksik huige kõrvu kajab.
tuul koltund lehis laisalt pahistab.

Vihmatilkadega kurbust
minu südamesse sajab. —
Kogu olemus kui vajab
troosti peletama nukrust.

Ja ühetooniliselt väljas vihma sahistab,
tuul koltund lehis ikka pahistab.

10. VI 38.

L. R.

Õhtune teekond.

Oli ammu, kui kord käisin üksinda oma teed.
Väljas oli pime, vaikne ja rahulik.
Maantee kõrval telefonipostide hahkjad vööd.
Kaugelt paistis raudteetulede ahelik.

Mõtted rändasid mul tundmatuid radu.
 Ümber oli sügisene rahu, vaikus.
 Taevas säras tähti loendamata sadu.
 Kustki eemalt rongivile öhe kaikus.

3./4. IX 38.

L. R.

Illikese kevadpäeva laupäev.

Kui Illike avas hommikul silmad, oli päike juba kõrgel ja vana seinakell madalas toakeses kuulutas kõvasti oma kümnendat tundi. Illike ehmus. — Taevas, kell juba nii palju ja mina alles magan!

Ruttu hüppas ta voodist välja ja hakkas väledasti kleiti selga top-pima. Siis peatus ta hetkeks, kortsutas korraks laupa ja pani näpud veel nobedamini tööle. No muidugi, täna on ju kõigil rutt, täna on ju lihavõtte laupäev ja see päev on seotud alati meeldivate askeldustega. See on üks nendest vähestest päevadest, kus vanemate tähelepanu on koondunud igasugustele toimingutele ja lapsed jäävad tavaliselt kahe silma vahele. Ja see ju meeldib lastele. Eriti meeldis see Illikesele, kes muidu küll väga armastas oma ema. Ainult paljast mõttest, et võiks tulla too paha Liiva-Annus, kellest kõneles Saare vanatädi, ja viia kalmukülla tema ema, piisab, et võiks nutta tundide viisi, kui mitte ema ei suudleks lohutada Illikese põskedelt pisarad. Jah, Illike väga armastab oma ema.

Soo, nüüd lõppeks olid ometi kõik nõobid ja haagikesed kinni. Illike jooksis ruttu õue ja sealt

otse läbi suure porilombi Saarele. Ega ta väga ei armastanudki Saare Ainot, toda hellitatud ja upsakat endavanust tüdrukut. Aino oskas alati meelde tuletada Illikese ema vaesust ja tegi tihti valusaid märkusi. Juba eemalt nägi Illike teda kõndimas uhkelt. Illike aimas ette, et täna tuleb pahandus.

Ja tuligi. Ega muidu Illike istuks siin sügavas metsas ja nutaks. Aino oli jälle haavanud Illikest. Oli nimetanud teda kasvatamatuks saunatädiks, röpaseks närupuntraks länguvajunud onnikest. See kõik ju polnud veel nii hull kui see, et Aino lubas Illikese hallile kanale kõrva sosistada, et ta Illikesele pühiks ühtegi muna ei muneks, ja lihavõtte jänesekuningale kirja saata, et see Illikese hoopis unustaks. See ei mahtunud enam Illikese südamesse. Ta haaras peotäie pori ja viskas selle osavasti Ainole otse suhu ja jooksis ise vihast nuttes metsa, kus pehmele samblale istudes palus jumala inglikesi, et need teeksid temast kuninganna ja Saare Ainole annaksid ametiks kuninganna Illikese saapapuhastamise.

Korruga kuulis Illike tasast sahinat lähedast põõsast ja sinna vaa-

Nora Eichenbaum.

Kaks daami.

dates nägi ta tillukest valget jänest punase verenirega paremal esimesel käpal. Illikest haaras sügav ja soe kaastunne ja ta tõstis hirmust väriseva jänesekese üles. Ta nägi, et jänku jalg oli katki. Värisev ja kohkunult vaatav jänes tegi Illikese meele uuesti haledaks. Ta nuttis jälle. Otsis siis oma jaki taskust puhta taskuräti ja sidus pisaratega pestud jala lapiga kinni. Jänesekese silmis peegeldus tänutunne. Illike lähendas oma näo aegajalt jänese siidpehmele kehale. Ta laskus ühes jänesekesega mättale. Nii nad uinusidki — väike Illike ja siidpehme kasukaga äraeksinud muinasmaa jänes.

*

Muinasmaal valitses suur ärevus. Jänesekuningate noorim võsuke, õrn ja habras printsess Lumehelk, oli kadunud. Kogu selle riigi toimingud olid selle sõnumi järele hoopis teissuguse ilme omandanud: kuldmune munevad kanakarjad lakkasid munemast, suured munavärvimisvabrikud jäid seisma, tööstused suleti, kingitusepakkijad jänkupojad saadeti jalamaid igasse ilmakaarde teateid hankima Lumehelgi kohta; kuningapaar ise oli nagu arust ära. Polnud enam kellelgi aega mõelda sellele, et pühad lähenevad.

Doktor Tuttsaba hoidis värisevate kätega kampveripudelit kuninganna Kikkkõrva nina all ja ülemarst Laisaba masseeris kuningat Kikkkõrva. Printsess Lumehelk oli ju olnud kõikide lemmikuks.

Eriti kurvastas kogu riigis kõige

rohkem noor kindral Tarkpea — vaikne, kohusetruu ja tark sõjaväelane, kelle hoolde oli usaldanud vana Kikkkõrv oma sõjaväe. Kindral Tarkpea armastas väga printsess Lumehelki ja igatses teda endale naiseks. Ja Lumehelk polnud tema vastu ka ükskõikne.

Seda ilusat plaani tahtis nurja ajada Kõrkpüks, uhke ja ennast täis olev ülemkohtunik, kes samuti tahtis abielluda printsessiga. Arvati kohe, et Lumehelgi kadumises on süüdi Kõrkpüks.

Kindral Tarkpea mõtles maksku mis maksab printsess üles otsida. Natukese mõtlemise järele ilmus tal silmadesse rõõmuhelk ja tal näis olevat hea mõte ning kindel plaan, kuidas leida Lumehelk. Ta läks kähku ülemkohtuniku Kõrkpüksi ukse taha, ja kui Tarkpea koputamisele keegi ei vastanud, ruttas ta kohe lähedal oleva nõia Saladuse juurde.

„Ahaa,“ tähendas Saladus kavalalt, kui ta oli kuulnud Tarkpealt Lumehelgi kadumislugu ja teada saanud Kõrkpüksi salasoove. „Küll ma selle asja korda sean. Mine koju ja valmistu Lumehelgi vastu võtuks! Kõrkpüks sihuke...“

*

Ilm oli vahepeal pimedaks läinud. Päike kadus pilve taha ja aeglaselt hakkasid liuglema üksikud lumehelbed porisele maapinnale. Hunt hulkus sihitult metsaringi ja rebane otsis asjatult toitu.

Väike linnuke lendas vurinal üles nõid Saladuse majakesest, lendas üle metsa, vahtides teraselt puude vahele. Näinud seal karu-

koobast, laskus ta madalale puule ja lendas siis viuhsti karu juurde koopasse. Siristas tükk aega ukse ees, hüppas karule selga, laulis seal, ja kui karu veel ei ärrganud, toksas nokaga. Karu urises, tõusis istukile ja näitas kápaga ukse poole.

Linnuke sai aru, et tal siit pole midagi loota, ja lendas minema. Siis lendas hundi ja rebase juurde ja teretas. Nähes, et neil suud hakkasid otsekohe vett jooksuma, hüppas lind puu otsa ja küsis, kas nad pole näinud valget jänest. Ei teadnud nad midagi temast. Aga vana varblane, kes oli siinsamas puu otsas, pahvatas korraga ilma küsimata laia lobiseva häälega, et lähedal kuusikus magavat mättal üks tütarlaps valge ja ilusa jänesega. Polnud väikesel linnukesel enam aega oodata ja ta tõusis vürinal õhku.

Rebane ja hunt jätsid ruttu omavahel jumalaga ja lubasid koju minna. Súdamed põlesid neil aga maitsva suutäie järele ja nad ei mõelnudki kojuminekule.

Väike linnuke lendas kuusikusse. Otsis läbi kõik kohad, aga magajaist polnud märkigi.

Juba kuuldis kuusikust rebase hiilivaid samme ja hundi põlevad silmad paistsid läbi pimedad padriku. Viimaks ometi märkas väike linnuke helendavaid kogusid mättal. Ruttu rebis ta kaks sulge oma kasukast, luges neile salasõnu ja langetas magajaile, kes silmapilkselt moondusid lindudeks. Samal ajal, kui hunt ja rebane arvasid saagi juba suus olevat, lendasid

kaks linnukest üles, ühinesid kolmandaga ja kadusid silmapiiri taha. Rebane ja hunt jäid vahtima, suud ammuli.

*

Muinasmaal valitses ikka suur lein. Kõik jänesed olid rõivastunud leinarüüdesse. Kuninga adjutant teatas ametlikult kõigile nutust väriseva häälega, et nende riiki on tabanud suur õnnetus: printsess Lumehelk on teadmata kadunud. Pandi helisema leinakellad ja lipud lasti poolesse vardasse armsa printsessi mälestamiseks. Lauldi leinaviise ja jänkurahvas ei jõudnud pühkida pisaraid. Kõik tähtsamad ametikandjad olid kohal, puudusid vaid kindral Tarkpea ja ülemkohtunik Kõrkpüks.

Äkki ilmusid silmapiirile linnud — kolm rohekate sulgedega lindu.

Samal ajal sammus kuningalossi ette kindral Tarkpea oma sõdurite riviga.

Kuningas arvas oma armastatud kindrali hullunud olevat, kui see rõõmust säravate silmadega jagas käsklusi sõjaväele.

Peagi selgus kõik. Kui linnud maandusid, said neist nõid Saladus, printsess Lumehelk ja väike Illike.

*

Illike oli segane. Mis on juhtunud temaga? Esiti see magus, magus uni, siis see veider moondumine linnukeseks, siis suurepärase lend ja nüüd — nüüd kaugel ennenähtamatul maal, seniteadmatust ümbruskonnas! Igal pool päike, lilled ja ilusad jänesed!

Ester Naämi Neggo †.

In memoriam.

Sa olid kui pakatav õis, kui õrn hommikukastele avanev liilia! Aednik aga jalutades läbi aia murdis liilia ja kinkis selle oma Isandale, kes surus lille enese südamele ja suudles ta krooni hiilgavaks hõbedaks.

Estike, kallid! — Kaua sest ongi, kui lahkusime, süli täis lilli, majast, mis oli meile olnud aastate kestel koduks, kus olime õppinud üksteist tundma ja armastama! Iga päev veel kõlab me kõrvus Su tasane hääl, meenuvad troostisõnad, tunneme hetkeks kui tuulepuhangut Su õrna lohutatavat paitust ja naeratust, mida jagasid võrdset meile kõigile. Ja kui me ka oma mõtlematuses

Vil.

Ester-Naämi Neggo

Õpilane

Aino Ilves

Tõsises leinas

ning hoolimatuses Sind vahest haavasime, ei pahandunud Sa meist ometi kunagi ja oma valu ei toonud Sa iialgi meile troostitavaks.

Sa elad — elad, hella õeke, igavesti puhta vaikse eeskujuna meie hinges! Ja kuhu me sõsarad iial kokku tuleme, jätame ka Sinu jaoks koha, sest siis Sa oled jälle meie keskel, nagu olid eluski, nii nagu Sa meid armastasid ja meie Sind armastame igavesti.

Püha on meile Sinu mälestus!

TTG XVII lennu a-klass.

Vil.

Hilja Olev

Õpilane

Leili Lepassaar

*TTG, TIIG, TIIP ja TIIR
õpetajas-, õpilas- ja vilist-
laspere*

Hilja Olev †.

In memoriam.

Kallimeelne Hilja Olev!

Ainult kümneks aastaks oli suur Saatusjuhtija määranud Sulle aega eluvõitluseks pärast kooliaega, pärast TTG-st lahkumist. Õieti ei saanud Sa tõsist eluvõitlust alatagi, sest õpinguid ülikoolis ja praktiseerimist õpitavale elukutsele ei saa veel nimetada tõeliseks eluvõitluseks. Aga võitlus oli see

siiski, kuigi üpris lühike. Keset valmivat elu tuli paratamatult määratud hetk, kus pikemate kannatuste järele lakkasid südametused ja hing jättis maha maise põrmu.

On kahju, lõpmata kahju, et Sulle polnud lubatud elult rohkem saada ega talle rohkem pakkuda. On kahju, et Sa üldsusele jääd ainult varalahkunuks Hilja Oleviks. Seda sügavamad ja kallimeelsemad mälestused Sinust jäävad Su kooliõdede, lähemate sõprade, kaasing aatevõitlejate ja töökaaslaste südameisse. Kes mõistab saatuse teid?! Võib-olla oli nii kõige parem. Lohutagem ja soovigem Sulle õnnist puhkust maa-emakese pehmes süles!

K. R.

Aino Ilves †.

In memoriam.

Onmöödunud juba kuusid sellest, kui jätsid tühjaks oma koha meie klassis. Su kaunis hing, täis noorust ja päikesepaistet, oli armas meile kõigile, kuigi jäid paljudele kaugeks, sest süvenesid liiga oma mõttesse ning andusid kunstidele. Sa olid omapärane, veidi vööras kuju elus — kes teab, ehk aimasid oma kiiret kadu? Iialgi ei näinud keegi Sind kurvana. Naersid alati, mattes vahvalt endasse oma kannatused. Usun, et surmalegi astusid Sa vastu julgena ning rahu-likuna.

Kuigi läheme kord igauks oma teed, ometi ühendab meid kaunis mälestus Sinust. **TIIG II klass.**

Leili Lepassaar †.

In memoriam.

Maha jätsid meid, sõbratar väike, kurba valusasse leina!

Jätsid meid igatsust tundma enese järele, pisaraid kuumi valama Sinu pärast!

Unelmais hea Sul nüüd, puhkad siitilma väsimust, kannad igavese õnne rüüd.

Uinu, Sa väike väsinud inimene! Tahame pühaks pidada Sinu mälestust, mis ei iial kustu!

Klassiõed.

Ei, see on ainult unenägu! Ta sammub taevasinises lossis, õnnest säravate imemaa jäneste kõrval.

Peagi seisab ta kuningapaari ees, kes rõõmupisaraid nuttes kal-

listavad oma tütrekest. Ja kindral Tarkpea palub tütre kätt. Vana kuningas ühendab noorte käd ja soovib neile õnne. Nagu läbi une kuuleb Illike Lumehelki rääkivat

oma kadumisloost, Kõrkpüksist ja heast Illikesest.

Illike sai palju kiitust ja tänu kuningapaarilt. Jänesed näitasid talle toredaid asju ja vabrikuid, kus valmistatakse lihavõttekinke lastele. Nad lubasid asja nii korraldada, et Illike pääseb igal lihavõttelaupäeval muinasmaale. Illike uskus ikka veel, et ta näeb seda kõike unes.

Kui ta aga järgmisel hommikul kodus ärkas ja nägi, kui ilusaks oli muutunud ta tuba ja kui palju kinke oli laual, sai ta aru, et kõik möödunu polnud mitte unenägu.

Kuid Saare Aino oli jäänud pä-

ris ilma kingita ja pealegi oli ta haige. Illike jagas võrdselt oma kingid Ainoga ja nad lubasid mitte enam riidu minna.

Muinasmaal pühitseti samal ajal rõõmsaid pulmi. Kõik, kõik said rohkeid kingitusi, kõige rohkem noid Saladus. Isegi metsloomi ei jäetud tähele panemata. Karu sai suupisteks purgi mett, rebane suure tüki rasvast liha, hunt singi ja varblane sada vihmussi. Kõik pühitsesid rõõmsaid pühi. Kes aga jäädavalt jänkude riigist oli lahkunud, oli ülemkohtunik Kõrkpüks.

Lea Saag.

Meie matk.

1. oktoobril anno 1938 kell neli peale lõunat kogunesime meie, üheksa kodutütart ja üks vanem, Peetri kiriku juurde, et alustada sealt oma matka.

Täpselt kümme minutit enne nelja astusime Narva maanteed välja vastu kahele, nagu hiljem kogesime, ülitoredale matkapäevale.

Esimesel päeval oli meie eesmärgiks ühe „kaasvõitleja“ sugulaste talu, kus oli ette nähtud ööbimine. Maanteed pidi sinna olema umbes 13 kilomeetrit. Noh, tõstsite siis ikka jalga jala ette ja laulsime vahvasti kaasa.

Saime umbes 6—7 kilomeetrit ära käia, kui keegi poetas argliku märkuse: „Võiks juba puhata, süüa tahaksin.“

Esialgu jäeti see tähele panemata, aga veel ühe kilomeetri järele leidsid juba peaaegu kõik, et ütlejal oli õigus.

Ega siis midagi, hakkasime otsima sobivat paika ja leidsimegi selle ühe oru ja selle ümber kasvava lepavõsastiku näol. Et orus eneses juba udune oli, ronisime kõrgele perveie ja hakkasime võrdlemisi suure isuga kaasavõetud toidumoonna hävitama.

Aga ega meie juht meid kaua puhata

lasknud. Viisteist minutit, ja siis marss edasi.

Kella seitsme või poole kaheksa paiku jõudsimme sihtkohta. Olime natuke väsinud, aga üliheas tujus.

Talu elumaja oli päris uus ja kenasti sisustatud. Leidus isegi klaver, mida peale põhu sissetoomist ka kohe kasutama hakati. Varsti paluti meid lauda, kus meile kaasavõetud võileibade kõrvale pakuti piima ja teed moosiga. Ei puudunud isegi soe sai võiga.

Päälle einestamist kogunesime elutupa, kus üks kaaslastest meile klaverit mängis ja meie laule saatis.

Ajasime juttu ka ja poole üheteistkümne ajal leidsime, et võiks magama minna. Enne seda tegime ühe lühikese tähtede lugemise ja kuu vahtimise väljas, ja siis magama.

See magama minek oli muidugi päeva huvitavaim osa. (See oli võimalik ainult selletõttu, et meie vanem magas kõrvaltoas sohval.) Saime vaevalt tekkide alla, kui juba jutuveskid käisid täie hooga. Alguses loomulikult kõik korraga, ja see tekitas muidugi mitte just väga vaikset kõla. Natukese aja pärast tähendas

keegi, et talurahvas ehk tahab magada ja et püüame pisut vaiksemalt läbi saada. Asi lõppes sellega, et hakkasime rääkima võrdlemisi — ma parem ei ütle, et päris — kordamööda, kuna sõna palumiseks tõsteti jalga.

Natukese aja pärast kuuldus ühes nurgas kanget turtsumist ja varsti ka häält: „Ma ei saa aru, miks see üks kinni ei seisa, iga natukese aja tagant olen jalgadega kõrvaltoas. Kindlasti ma veeren öösel uksest teise tuppa.“

Asi oli seda põnevam, et naabertoas magas talu noorperemees. Viimaks saadi ukse teiselt poolt kätte võti ja keerati üks lukku.

Kella kaheteistkümneme ajal hakati juba magada tahtma, sest möödunud päev oli olnud ju küllaltki väsitav. Kõik peale kahe tüdruku jäid vait. Need aga lasksid edasi, kui oleneks sellest nende eluõnn. Tükk aega läks mööda, siis käratas üks magajatest: „Jääge ometi kord vait!“ Natuke aega oli vaikus, siis poetas üks kohvitantadest: „Noh...“ — „Mitte „noh“, vaid „ahah“,“ vastas keelaja vihaseks, ja üldine naerupahvatus ajas jälle nii mõnelgi une ära.

Oldi juba täiesti vait, kui korraga üks leidis, et akna taga liikuvas midagi. Muidugi uurisid nüüd kõik suurima hooliga aknatagust pimedust. Mõnel hakkas koguni kõhe tunne. Nüüd nägid juba mitmedki akna taga liikumist. (Kahjuks aga jäi müstiline külaline ka järgmisel päeval selgitamata.)

Pisut aega kestis veel ärevus aknataaguse „vaimu“ pärast, siis haaras uni üheksa väsinud matkajat oma hõlma.

Kell neli oli millegipärast üldine ärkamine. Ei tea kuidas, aga korraga olid kõik tüdrukud ärkvel. Ohutasime ruumi ja ajasime pool tundi juttu, siis jälle jälle magama.

Kell pool kaheksa oli ülestõusmine. Kohe seejärele kandsime põhu välja ja puhastasime ka majaümbrust. Seejärele pesime ja riietusime. Järgnes eine.

Pärast söömist jätsime selgkotid küllalihakesse tallu ja rändasime paari kilomeetri kauguses asuvatesse vooremägedesse. Nautinud paar tundi ilusat vooremaastikku, läksime otse üle põldude ja hiljem karjateed kaudu tagasi oma ajutisse residentsi. Sää! andsime veel lühikesse „lahkumiskontserdi“ meie sõbraliku perenaise auks, tõstisime selgkotid turjale, küsisime veel kord teed, tänasime ja asusime teekonnale koju, mida tahtsime sooritada mitte otseteed, vaid suurt ringi tehes, kavatsedes külastada teel mitmeid talusid.

Nii külastasimegi ühe kooliõe talu ja ka ühe kaaslaste endise koolivenna talu, kus lootsime saada palju õunu süüa, kus aga meid kostitamise asemel kohe tööle pandi. Nimelt õunu kastidesse korjama.

Läksime sealt pärast suurt pettumust varsti edasi, kuna mõtlesime veel külastada üht Eesti eeskujulikumat talu, nimelt „Andrese“ talu, mille omanikuks on J. Paabo Tartust.

Sää! talus võeti meid lahkesti vastu ja peremehe noorema venna juhtimisel nägime eeskujulikku talli, lauta, sigalat, kanalat ja karjakööki. Kui tahtsime lahkuda, saabus just peremees ise oma perekonnaga autos. Nüüd kutsuti meid veel tagasi, näidati tulevase gaasivarjendi vundamenti, suvemajakest ja triiphoonet, mis olevat maksma läinud 2000 krooni. Söönud paar tomatit mainitud triiphones ja pildistanud, jätkasime oma teed kodu poole.

Möödunud Vasula mõisast ja Vahi põllutöökoolist, rändasime ikka edasi ja edasi ja varsti nägime juba Tartu torne paistmas. Luule Rägo.

Meie kooli kodutütarde tegevusest.

Kodutütred algasid oma tegevust nagu tavaliselt avakoondusega, mis toimus 14. sept. 1938. a. kooli saalis. Avakoondust juhatas meie endine rühmajuhth Viuu Aaspere, kes andis oma kohustu-

sed üle avakoondusel valitud uuele rühmajuhile Helmi Zeisig'ile. Valiti ka uus rühmajuhatus ja määrati igale salgale juht. Rühmajuhatusse kuuluvad: rühmajuhth — Helmi Zeisig, laekur

TIIG, TIIP ja TIIR Kodutütarde juhatus: istuvad — Salme Sibul, laeaur; pr. V. Ojassoo, rühmavanem; Helmi Zeisig, rühmajuht; Alma Leemet, majaema; seisavad — Hilja Kangro, teatur; Marta Antik, sekretär; Luule Rägo, kroonik.

— Salme Sibul, sekretär — Marta Antik, majaema — Alma Leemet, kroonik — Luule Rägo ja teatur — Hilja Kangro. Rühmavanemaks on pr. V. Ojassoo.

Avakoondusest võttis osa ka kodutütarde vanem prl. S. Pruuden, kes on olnud meie rühma kodutütardele alati ja igal pool abiks ning nõuandjaks.

Üldse on rühmas 117 kodutütart, kes jagunevad salkadesse, mida on tänavu 13.

„Tarmo“ salk — juht Marta Antik, salgavanem pr. V. Ojassoo, salgas 10 kodutütart. „Sära“ salk — juht Aino Sild, salgavanem pr. V. Ojassoo, salgas 9 kodutütart. „Nurmenuku“ salk — juht Luule Rägo, salgavanem pr. P. Roove, salgas 8 kodutütart. „Põhjaneela“ salk — juht Endahelle Vilper, salgavanem prl. Th. Thomson, salgas 8 kodutütart. „Põhjakrooni“ salk — juht Viiu Aaspere, salgavanem prl. M. Sorgsepp, salgas 9 kodutütart. „Säde“ salk — juht Mia Ariko, salgavanem prl. M. Teder, salgas 9 kodutütart. „Nurmenuku“ salk — juht Sigrid Lagastik, salgavanem prl. M. Teder, salgas 10 kodutütart. „Kanarbiku“

salk — juht Linda Vene, salgavanem prl. L. Krass, salgas 8 kodutütart. „Hiie“ salk — juht Alma Põldvee, salgavanem prl. L. Krass, salgas 7 kodutütart. „Öökulli“ salk — juht Lehte Gärtner, salgavanem pr. V. Ojassoo, salgas 7 kodutütart. „Kuldkiire“ salk — juht Endla Kakk, salgavanem prl. Th. Thomson, salgas 7 kodutütart. „Leegi“ salk — juht Hilja Raidal, salgavanem prl. Th. Thomson, salgas 17 kodutütart.

Rühma talvist tegevust iseloomustab tegevuse perioodi algul rühma koosseisu korraldamine, tegevuskava koostamine ja selle vastuvõtmine. Hiljem hoogne ja intensiivne töö järgukatsete alusel ning kevadel järgukatsete sooritamine. Töö vaheldub laulude, mängude ja muu meelelahutusega. Näiteks korraldati vanematele kodutütardele matk Põhja-Tartumaale 1.—2. oktoobril. Edasi on tegevuskavas ette nähtud 16. okt. lõkkeõhtu tutvumisõhtuna, kus uutel kui ka endistel kodutütardel on võimalik vastastikku tutvuda. Veel võiks ühiseist ettevõttest märkida jõulukoondust, talipäeva, vastlaõhtut ning vaestele jõulurõõmu val-

mistamist jõulukinkide ja põletusmaterjali näol. Kevadel on ette nähtud rühmadevahelised käsipallivõistlused, milleks tehakse juba nüüd ettevalmistusi. Teise poolaasta koondustel toimuvad ettevalmistused eesolevate suviste laagrite tarvis, sest on ju iga kodutütre suurim soov laagrisse minna, et seal rakendada praktiliselt koondustel õpitud teadmisi, näidata oma leidlikkust ja õppida arvestama ühiskonda ning olla tõeliselt lähedal loodusele. Laagrisse minekuks

ollakse ka varustatud kahe suure valge telgiga ja enam-vähem korralliku laagri-varustusega. Möödunud suvel pidi toimuma laager Taevaskojas koos Pärnu ja Pärnumaa kodutütardega, kuid halbade ilmade tõttu jäi see pidamata. Selle asemel korraldati ühepäevane väljasõit Taevaskotta. Samuti võtsid meie rühma kodutütred osa Tallinnas korraldatud suvipäevadest ja kodutütarde elust Võsu suvikodus.

Kirjanduslik varia.

TTG vilistlased-kirjanikud tegutsevad.

Leida Tigane valiutab oma loomingu üha kõrgemaid positsioone. Äsja tunnustati tema romaan „Seitse pastlapaari“ „Looduse“ võistlusromaanide žürii poolt teise auhinna vääriliseks. „Seitse pastlapaari“ on lugu ühest noorest linnatütarlapsest maoludes, kuhu ta on sattunud oma vabal tahtel ja olude sunnil — karjasena. See on stiililt värvikas, lõbus ja kergesti loetav teos, täis sädelevat ja kõikelepitavat huumorit. Hiljemalt novembris pääseb romaan raamatuturule.

Leida Kibuvits'alt ilmub trükist kogu jutustusi pealkirja all „Rist ja rööm“, sisaldades kaheksa osalt ilmunud, osalt esmakordselt ilmuvat novelli. Teos ilmub lähematel kuudel ja võib lugejat oma erakordselt värske, kujuka ja viimistletud stiiliga, samuti ainekogu uudusega.

„Looduse“ romaanivõistluse tulemused.

„Looduse“ võistlusromaanide žürii, kelle koosseisu kuulusid kirjanikud Ed. Hubel (Mait Metsanurk), H. Raudsepp, A. Kivikas ja mag. P. Ambur, on langedanud oma otsused järgmiste hindamisele saadetud romaanide käsikirjade kasuks:

I auhind Karl Ristikivi romaanile „Tuli ja raud“, mis käsitleb maa päritoluga talupoisi ja tema järglaste linnastumist; II auhind (nagu juba eespool mainitud) Leida Tigase romaanile

„Seitse pastlapaari“; II auhind veel Elmar Ouna romaanile „Unustatud naised“, milles kujutatakse meie saartelt pärinevate noorte naiste traagilist saatust, kes üksi, kõigist unustatud ja toetamata, peavad võitlema oma olemasolu eest elus; III auhind „Mardika“ romaanile „Tint“, mis valgustab ühe meie ministeeriumi ametnikkonna elulu ja püüdlusi kõigi valguse- ja varjukülgedega.

Esti autorid võõrkeeltes.

A. H. Tammsaare romaan „Tõde ja õigus I“ on ilmunud saksa keeles „Vargamäe“ nime all ja on saanud eranditult hea arvustuse osaliseks. A. H. Tammsaare teost kõrvutatakse K. Hamun'i, A. Kivi, W. Reimont'i jt. maailma-kuulsate teostega.

August Gailiti romaan „Isade maa“ ilmus äsja saksa keeles pealkirja all „Vabaduse laul“. Ajakirjas „Varamu“ ilmuv A. Gailiti romaan „Karge meri“ on ka tõlkimisel saksa keelde. Tõlge valmib ühel ajal eesti-keelse originaali lõpetamisega.

August Mälgu romaan „Taevalge all“ kavatsetakse tõlkida prantsuse keelde. Tõlkijaks on Islandi ülikooli prantsuse keele lektor Maurice Kehrig, kes töötas varemalt Tallinnas Prantsuse lütseumi õppejõuna.

Ungari luuletaja Géza Képes koostab praegu eesti luule ungarikeelset antoloogiat. Varem ilmus samalt autorilt ungari keeles maailmakirjanduse luule antoloogia, kus leidub ka

tõlkeid eesti lüürikuist, nagu G. Suits'ult, M. Under'ilt, H. Visnapuu'lt, J. Sütiste'lt jt.

Evald Tammlaane draama „Raudne kodu“, mis sai möödunud talvel Tal-

linna Töölisteatris võrdlemisi hea vastuvõtu osaliseks, on nüüd tõlgitud inglise keelde. Loodetakse, et teos pääseb lavale ka välismaal, peamiselt Inglismaal.

Õpilaspere vanema valimine.

TIIG, TIIP ja TIIR Õpilaspere vanema valimine toimus 22. sept. 1938. a. kella 1—3 p. l. Õpilaspere vanema kohale kandideerisid Virve Liik (II g.) ja Laine Kallak (II g.). Neist kahest kandidaadist sai Virve Liik 253 häält ja Laine Kallak 61 häält, kuna tühje hääletussedeleid oli 4. Seega osutub meie Õpilaspere vanemaks Virve Liik.

Hääletajate arvu ja protsente klassides näitavad alljärgnevad arvud.

Reaalk.	Ia kl. on õpil.	50, hääletamas käis	23, prots. seega	46 õpil. koguarvust
"	Ib " " "	51, " "	26, " "	50,9 " "
"	IIa " " "	39, " "	25, " "	62,8 " "
"	IIb " " "	38, " "	7, " "	18,1 " "
"	III " " "	52, " "	41, " "	78,8 " "
Progümn.	I " " "	40, " "	29, " "	72,5 " "
"	II " " "	45, " "	7, " "	15,5 " "
"	III " " "	52, " "	27, " "	51,9 " "
"	IV " " "	50, " "	33, " "	66 " "
"	V " " "	45, " "	32, " "	71,1 " "
Gümn.	I " " "	42, " "	38, " "	90,4 " "
"	II " " "	34, " "	31, " "	91,1 " "

Kooli elu.

Kooli teated.

Koolitöö lõppes möödunud õppeaastal 3. juunil ja algas sügisel 29. augustil. Uute õpilaste vastuvõtmine toimus kevadel 7.—9. juulil ja sügisel 25.—27. aug. Samadel päevadel toimusid sügisel ka järeleksamid.

Uusi õpilasi võeti vastu: I progümn. klassi 47, III prog. kl. 3, IV prog. kl. 1, V prog. kl. 2, I reaalk. kl. 86, II reaalk. kl. 1, III reaalk. kl. 2, I gümn. klassi 38, II gümn. klassi 3. Kokku võeti vastu uusi õpilasi 183.

Õpetajaist lahkusid 1. augustist arvates: joonistamisõpetaja Juhan Püttsepp, eesti keele õpet. kandidaat Marta Tender, majapidamisõpetaja Lilli Lepik, ajal.-õpetaja kandidaat Salme Ojanson, looduslooõpetaja kandidaat Hilda Otsasoo, inglise keele õpetaja Salme Liiv ja saksa keele õpet. kandidaat Elisabeth Daniel.

Uute õppejõududena asusid ametisse 1. aug. alates joonistamisõpetaja Johannes Hirsch, ing-

lise keele õpetaja Leida Krassja, alates 29. aug., aset. õpetajaks saksa keele õpetaja Emma Rosenberg'i haiguse puhul Elisabeth Daniel.

Gümnaasiumi lõpetasid kevadel 61 õpilast. Reaalkooli lõpetasid kevadel 61 õpilast ja sügisel 5 õpilast.

Suure tungi tõttu kooli avati reaalkooli I klassile kooli ülalpidajate kulul paralleelklass. Samuti lubati avada sama kooli II klassile paralleelklass.

Tartu Tütarlastegümnaasiumi lõpetajad 1938. a.

Humanitaarharus.

1. Aaspere Viuu. 2. Holzman Violetta. 3. Jakobson Linda. 4. Kaarhein Asta. 5. Kaupmees Agate (cum laude). 6. Kerem Maret (cum laude). 7. Kesk Asta. 8. Kivi Heldin. 9. Klaus Elsa. 10. Kärt Silvia. 11. Lepp Liidia. 12. Mein Helga. 13. Meristo Aino. 14. Migul Eha. 15. Mõlder Ellen. 16. Nõmmik Helja. 17. Paikre Linda. 18. Pikker Linda (cum laude). 19. Pärtels Virve. 20. Reeben Maria (cum laude). 21. Rooraid Berta. 22. Sastok Linda. 23. Simm Helga. 24. Sultsenberg Johanna. 25. Taimre Helmi. 26. Tomsar Herta. 27. Tork Virge (cum laude). 28. Villemson Erna.

Majapidamisharus.

1. Arens Skunda. 2. Asman Asta. 3. Ehrlich Meeta. 4. Freiman Hilja. 5. Haljasmaa Juta. 6. Härman Laine. 7. Hüprus Meeri. 8. Kisper Asta. 9. Kulasalu Aino (cum laude). 10. Laar Liidia. 11. Loogus Hilda. 12. Martinson Salme. 13. Mõrd Elfriede. 14. Müller Ella. 15. Oja Linda. 16. Oru Aino. 17. Pastak Salme. 18. Pill Laine. 19. Poll Aino. 20. Puhkason Helge. 21. Pöder Kaja. 22. Pütsepp Hilja. 23. Raudsepp Laine. 24. Reevits Linda. 25. Ruus Helga. 26. Schipai Ingeborg. 27. Soom Armilde. 28. Sumberg Ester. 29. Tamme Laine. 30. Tomson Veronika. 31. Totsius Hilda. 32. Valge Muusa. 33. Vene Irene.

Tartu II Reaalkooli lõpetajad 1938. a.

A. Kevadel:

1. Elvere Liilia. 2. Gärtner Lehte. 3. Hecht Ellen. 4. Hiimäe Eljo. 5. Jaanisto

Helga. 6. Jaik Elfriede. 7. Juudas Helgi. 8. Jõgi Helma. 9. Kaasik Aino. 10. Kaerama Laine. 11. Kalvet Aino (cum laude). 12. Kink Tamara. 13. Koidu Hildegard. 14. Koort Kunda. 15. Kuldvere Maara (cum laude). 16. Kullam Siiri. 17. Kuusik Linda. 18. Lang Helene. 19. Leheste Lilli. 20. Lepik Lehte. 21. Liiv Eda. 22. Loit Ara. 23. Luiga Anna. 24. Lõiv Aino. 25. Mark Karin. 26. Mägi Aate. 27. Müller Aino. 28. Nagel Aino. 29. Näping Velda. 30. Olt Eha. 31. Orav Aino. 32. Parts Hilja. 33. Pohla Stella. 34. Pruuli Armilde. 35. Pruuli Juta. 36. Ranna Endla. 37. Rannut Ketsia. 38. Ridalu Helgi. 39. Roonurm Helvi. 40. Ruubel Ellen. 41. Rägo Luule. 42. Saag Silvia. 43. Sirgu Leili. 44. Siirus Juta. 45. Suurkivi Oie. 46. Suvi Valve (cum laude). 47. Tammet Elli (cum laude). 48. Tins Elvire. 49. Tõnisson Liidia. 50. Unt Helmi. 51. Uudel Koidula. 52. Valdmees Milla. 53. Valli Endla. 54. Vene Linda. 55. Vestholm Erna. 56. Viira Aino (cum laude). 57. Vilper Endahelle. 58. Vokk Meida. 59. Värk Juta. 60. Väarsi Elsa. 61. Zirnask Maie.

B. Sügisel.

62. Ossip Aino. 63. Paap Magda. 64. Põlluaas Loreida. 65. Rähn Leida. 66. Truumees Maimo.

Valge lille päeva aktus.

24. septembril k. 12 p. peeti kooli ruumes valge lille päeva aktus. Kõneles Marta Poots (I g.) teemal „Tiisikus“ ja Elli Tamme! (I g.) refereeris Robert Koch'i eluloole. Edasi kandis ette Hilja Ploom (II g.) luuletuse „Must vanker“ ja õpet. A. Miller kõneles tiisikuse levimisviisidest ja selle eest hoidumisest.

Loomakaitsepäeva aktus.

3. oktoobril peeti hommikusel saalikoogumisel loomakaitseaktus. Elli Tammet (I g.) kõneles teemal „Loomakaitse inimkonnas“.

Klassihommikud.

12. septembril esines klassihommikul II g. Klaveril esitas Aino Unt legendi ja Laine Kallak kõneles Aino Kaldast ta 60 aasta juubeli puhul.

19. septembril esines I g. Luule Rägo deklameeris Fr. Tuglas'e laulu „Ütles Lembitu“. Klaveril saatis teda Aino Viira.

26. septembril esines V prog. Raja Vissak esitas laulu „Meri“. Klaveril esinesid Liidia Aarde ja Aime Karm.

3. oktoobril esines III reaalk. Hilja Rüütli laulis kaks laulu „Kurbus“ ja „Üksainus kord“. Klaveril saatis teda Hilja Kangro.

10. okt. esines IV prog. Astra Zion'i poolt kanti ette klaverisoolo ja grupp õpilasi esitas massdeklamatsioonina E. Enno luuletise „Kolm eite“.

Leinapalvus surma läbi lahkunud õpilaste ja vilistlaste puhul.

1. oktoobril toimus hommikul saalikogumisel leinapalvus, kus mälestati suve ja sügise kestel surma läbi lahkunud vilistlasi ja õpilasi. Iia reaalk. laulis sel puhul leinalaulu „Jumal, Sul' ligemal“.

Kunstiringi avakoosolek.

Kunstiringi avakoosolek peeti 7. okt. kell 17. Päevakorras oli: 1) koosoleku juhataja ja protokollija valimine, 2) referaat Karin Linnus'elt (I g.) teemal „Kunst meie elus“, 3) valimised, 4) läbirääkimised.

Kunstiringi juhatajaks valiti Hilja Ploom (II g.). Teisteks juhatusliikmeteks said: Helga Imelik (III prog.), Linda Pullerits (II g.), Aate Mägi (I g.) ja Virve Lepason (II g.). Ametid juhatusliikmete vahel jaotatakse hiljem.

Läbirääkimiste osas otsustati pidada ettekannete-õhtu koos mõne teise Tartu kooliga.

Koosolek lõppes kell 17.45.

Sportiringi avakoosolek.

Sportiringi avakoosolek toimus 27. sept. kell 17 ajaloo-klassis. Päevakord oli järgmine: 1) avamine, 2) koosoleku juhataja ja protokollija valimine, 3) referaat vil. H. Freiman'ilt: „Kuidas ma ujuma õppisin“, 4) valimised.

Koosoleku juhatajaks valiti Virve Liik ja protokollijaks Helmi Zeisig. Sportiringi juhatajaks sai Virve Liik (II g.), abiks — Helmi Zeisig (II g.), laekuriks — Aino Raud (I g.), kirjatoimetajaks — Helga Jaanisto (I g.), abiks Anita Bruus (V prog.).

Koosolekust võttis osa 48 õpilast. Õpetajaist oli kohal pr. L. Haamer, kes ka kolmele õpilasele spordimärgid kätte andis.

„TTG“ lühijutu-võistlused.

Oma X aasta juubeli puhul korraldab „TTG“ Tartu II Gümnaasiumi, II Progümnaasiumi ja II Reaalkooli õpilaste vahelise

lühijutu-võistluse

järgmistel tingimustel:

1. Lühijutu aine laad on vaba (võib olla tõsieluline, fantastiline, muinaslooline jne.).

2. Lühijutu ulatus peab olema vähemalt 10 000-täheline.

3. Lühijutt tuleb kirjutada selge käekirjaga või masinkirjaga $\frac{1}{4}$ poogna suuruste nummerdatud lehtede ühele poolele (teine lehekülg jääb puhtaks), ridade vahedega vähemalt 1 sentimeeter.

4. Lühijutu äraandmise viimane tähtaeg on 2. novembril kl. 12.

5. Lühijutu käsikiri olgu autori nimeta. Käsikiri tuleb panna ümbriku ja see enne äraandmist kinni kleepida. Kinnikleebitud ümbrikule tuleb kirjutada mingi märgusõna või varjunimi. Autori õige nimi ja klassi nimetus, kus ta õpib, tuleb paigutada teise ümbriku ja see ka kinni kleepida. Teine ümbrik peab olema varustatud sama märgusõna või varjunimega, mis on käsikirja ümbrikulgi. Mõlemad ümbrikud tuleb lasta kooli kantselei eesruumi ülespandud kirjakasti. Lühijuttude hindamisžürii avab hindamisele asudes kõik need ümbrikud, kus on käsikirjad. Kui käsikirjad on hinnatud ja otsused märgusõnade põhjal tehtud, avatakse õpilaste juuresolekul teistest ümbrikudest ainult need, mis on varustatud auhindu saanud käsikirjade märgusõnadega, kuna ülejäänud jäetakse avamata ja antakse „TTG“ peatoimetaja valdusse.

6. I auhinnaks on 10 krooni, II auhinnaks 6 kr. ja III auhinnaks 4 krooni. Seejuures on žüriil õigus ka mõnd auhinda välja andmata jätta ja mõnd auhinda kahe- või mitmekordistada.

7. Auhinnatud tööd ilmuvad „TTG-s“ ilma honorarita. Auhindamata tööd jäävad „TTG“ toimetuse kätte ja toimetusel jääb õigus läbi rääkides autoritega, mõnda neist avaldada ka ilma honorarita.

8. Auhindamisžüriisse kuuluvad K. Raud, A. Raielo, E. Toomse, L. Pullerits ja L. Kallak.

